

Sjónarmið

Tjóðskaparkenslan kveikjast og nørast

-Eingin ivi skal valda um, hví okkara kosnu fólk ikki megna at endurreisa samfelagið og enn minni virðingina fyri tí. Okkara kosnu arbeiða so at siga bert sambært egnum áhugamálum og ikki fyri landi og fólki. Tjóðskaparkenslan tykist deyð at vera skrivar Finnur Helmsdal í "Sjónarmið" í dag.

Høvdu umboð okkara, sum samráðdust niðri á Christiansborg í farnu viku havt land og fólk allar fremst í huganum, so varð úrslitið av samráðingunum við stivrendu donsku stjórnuna munandi øðrvísi. Men tíværri er tað soleiðis við nevndu umboðum, at teir hava privat áhugamál, maktgírind og persónliga æru av landsstýrismanna- og lögmansembættunum allar, allar fremst í huganum. Tí kunnu hesir menn ómöguliga megna at koma heim við einum úrsliti, sum gagnar landi og fólki. Hetta vita ikki bert vit vanligu føroyingar. Nei, tað lýsir so langa leið av teimum, at allir danskir politikarar og embætismenn somuleiðis eru vitandi um, hvussu nógv tjóðskaparkenslan vigar í knokki teirra. Tí kundu donsku politikararnir loyva sær við góðari samvitsku at vera stivrendir og háðandi mótfegis okkara, sum vegna ideologi- og samleikaloyssi ikki kundu annað enn spæla leiklutin sum flongdir hundar. Rætt skal vera rætt, onkur í samráðingahópinum royndi at gera ein vørr og vísa á grundleggjandi trupulleikar, men egosentrarðu ræðuskiftakr. fírnar voru so lyftandi í yvirtali, at uppreisturin fjarðaði út í einum meira ella minni tillátursgjøgnum fornemli. Rætt er eisini, at tað ikki bert eru teir, sum tingaðust á Christiansborg í farnu viku, ið hava trupulleikar av at viðurkenna tjóðskaparkensluna og sín føroyska samleika. Føroyska tjóðin stendur sera veik í so máta, og tykist sum alt fleiri gerast veikari í trúnni heldur ena tað øvuga. Men alt hetta hevur aftur nakað við áliti at gera. Álit á landsbúskapin og álit á landsins kosnu menn og kvinnur. Tí má fremsta uppgáva politikaranna vera at byggja upp aftur síkt álit millum manna. Men ein maður, sum bert hugsar um makt, egin áhugamál og starvsheiti, honum ber valla til at sáða treysti og eggja til samanhald.

TJÓÐSKAPARKENSLAN ER NERVIN
Føroyingurin í dag hevur

ikki tørt á 6.000 krónum í skattalætta og annars loyvi frá donum at sleppa út at spæla aftaná nátturða í eini tvey ár. Føroyingurin hevur tørt á eini grundleggjandi trúgv upp á, at tað kann bera til og somuleiðis eina kenslu av, at tað er hansara eigna, hann stríðist fyri. Við øðrum orðum skalt tú fáa føroyingin at trúgva upp á sjálvan seg og tjóðina sum heild. At bæði hann og vit onnur eiga eina framtíð í hesum landi. Eina framtíð, sum er hansara og eitt land, sum er hansara. Her er talan um sjálvsálit og tjóðskaparkenslu. Um samleikakenslu.

Nú ætlaðu Joensen/Eidesgaard sær at koma aftur við eini jólagávu upp á 3 milliardir ella einum rentuskáa, sum somuleiðis mundi hava høgt krónuvirði. Nú komu teir so heim aftur við 100 milliónum til okkara kosnu at lokka við og annars klandrast um, umframt loyvi at fara út at spæla aftan á nátturða eina tíð. Menn royndu at gera úrslitið til nakað framúrskarandi, royndu at billa okkum inn, at framtíðin nú var tryggjað. Men, tað sum vit vanligu søu gjøgnum alt hetta tókenduna reypid var, at okkara kosnu enn eina ferð vórðu flongdir upp á pláss av donum. At øll tey gyltu orðini, menn kappadust um at trína fram í fjølmiðlunum við, vóru at meta saman við innantómt fjas. Vit fingur enn eitt prógv um, at menn í veruleikanum ikki fóru niður at tingast tjóðarinnu vegna. Teir fóru niður sum egosentrarðu nikkudukkar og maktpersónar. Tí høvdu teir einki at standa imóti við, tá Lykketof og Jølveld við einum fittum, men avgjøgnum smáli segdu: „niks putte“.

Nú kunnu vit bert gita um, hvat hevði farið fram friggjadagin 3. november á Christiansborg, um okkara kosnu høvdu lagt ríkisfelagskapin í veð fyri bæði bankaskuldina og rentuskáanum. Men eg eri ikki eina lottu í iva um, at danir høvdu bakkað, og teir høvdu bakkað langt. Men teir vita av royndum, at tað altdi eru vit sum bakka, og tí bera teir seg at, sum teir

t.d. gjørdur á Christiansborg 3. november. Teir vistu, at vingliskoltar, klandrivætti, samleika- og tjóðarloysingar komu á vitjan. Teir vistu, at teir fingur eins lætt spæl hesa ferð, sum teir hava fingid undir hinum samráðingarmøðrum.

EPLINI IKKI KÓKAD

Annars kundi verið stuttligt at spurt teir, sum vóru niðri, hví danir høvast alt góvu teimum eina narrisutt heldur enn einki. Eg kundi hugsað mær at kent svarið. Vit vanligu eru helst ikki í iva. Danir hava púra greitt til endamáls at moyra okkum so mikið, at vit geva upp alt, sum er okkara. Rætt til land, undirgrund og rættin til at vera føroyingur. Maersk og aðrir danir hava so leingi sooo grummme gerne vilja havt fingid fatur á aftur rættindunum til tað, sum móguliga er í okkara undirgrund. Og tað er eyðsæð, at fremsta uppgávan hjá Bonnerup í hesum døgum er at stinga gaffilin í eplini, sum sett eru út á. Og Bonnerup fer heim aftur og boðar donsku stjórni og portum av vinnulivinum frá, um eplini nú eru kókað ella ikki. Eftir seinastu vitjan hansara hava viðkomandi myndugleikar í DK tulkað støðuna soleiðis, at skrivað má upp fyri eplunum, soleiðis, at tey eru kókað í hvussu so er í 1997. Og vit skilja á lagnum, at teir meta besta háttin at fáa gongd á kókingina, er at lata okkum fáa frið inntil 1997. Tí vit mugu og skulu moyrast aðrenn oljan fer at renna.

Men hetta duga makt-sentrarðu egollippararnir tíværri ikki at siggja, og istaðin fyri at standa sum menn í kravinum um 3 ella kanska 5,6 milliardir (sum móguliga høvdu munað), so bakka teir og ...

EISINI TJÓÐVELDISFÓLK
Nú man gløggi lesarin langt síðan hava spurt seg sjálvan, um greinskrivarin man halda, at tjóðveldismenn høvdu borið seg øðrvísi at 3. november á Christiansborg. Og eg kann hjálpa gløgga lesaranum við at siga, at tað hava royndir longu vist, at tað gjørdur teir tíværri ikki. Eisini millum

fólkakosnu tjóðveldismenninar finnast slíkir, sum hava egin áhugamál allar fremst í huganum, og tí eisini eru ónytiligir, tá tað snýr seg um at umboða land og fólk í samráðingum um framtíð tjóðarinnar. Vit hava sæð og hoyrt millum litið og einki til umboð tjóðveldisflokksins í samband við at týðningarmiklu samráðingarnar skuldu vera við danir. Og ein kann spyrja seg sjálvan, hví so er. Hava teir, sum umboða einasta veruliga loysingarflokkinn, onga sum helst meining um hetta stórmál. Ella hava teir ringan smakk í munni, ringa samvitsku um, at teir sjálvir hava roynt seg í runsvali og ikki bert tapu, men ...

Nei, sum er, hava umboð tjóðveldisflokksins ikki vist seg at vera nakað frægari enn hini, tá tað snýr seg um at reisa seg og gera øðrum greitt, at vit eru ein serstøk tjóð har tjóðarkenslan er sterk, har samleiki og samanhald nørast. At vit biðja um hjálp í eini neyðstöðu, men afturvísja øllum royndum frá fremmandum um at leggja treytir við ella áleggja okkum innanhyssis spællreglur. Eg kann leggja høvdið á blokkinn uppá, at vit høvdu verið munin meira virð, og at úrslitini høvdu verið nógv betur, um vit traðkaðu fram við stoltleika og stríðsvilja. Og høvdu Joensen/Eidesgaard komið heim við boðskapi um, at teir høvdu sett donsku stjórnini skápið fyri hurðina, tá hevði tann boðskapurin havt margfalt virði, í krónum eisini, enn eftirgiving bankaskuld og rentuskáa. Fingur føroyingar ein slíkan boðskap, tá hevði hvør ein brotið upp um armar og arbeitt fyri framtíð tjóðarinnar. Tað gera so ómetaliga fáir føroyingar í dag.

Um vit øll kundu tjóðskaparkensluna í brósti, og samleika sum føroyingar, so høvdu lunnar longu verið lagdir undir einari betri framtíð. Tá høvdu vit bygt upp samfelagið – búskapin – vinnulivið – mentan – o.s.fr. Til gagns fyri okkum øll og ikki sum nú bert við vinningi til einstaklingin fyri eyga.

Tá skip kemur heim av

Finnur Helmsdal: -Um vit øll kundu tjóðskaparkensluna í brósti, og samleika sum føroyingar, so høvdu lunnar longu verið lagdir undir einari betri framtíð

turi og ferð eftir ferð er ongul í reyv, so verður skiparin koyrdur í land. Men í Føroyum hendir einki tí skipara, sum fær 3 milliardir at verða til 100 millióir. Nú veit eg heldur ikki, um tað hevði hjálpt so nógv at koyrt mannin í land. M.a. tí hugsast kann, at alternativid hevði verið verri.

Vit mugu í framtíðini

nýta orku til at hugsa um, at fáa ein tryggan grundvøll at byggja okkara politiska

og hugsjónarliga virksemin 4. Og tann grundvøllin finnur tú bert um vit føroyingar finna aftur tjóðskaparkensluna og samleikan. Og tað er min vón, at røttu persónarnir nýta tora at traðka fram og arbeiða opið og miðvíst fyri, at føroyingurin og Føroyar aftur finna saman.

Finnur Helmsdal,
tjóðveldismaður

Situr tú við barninum í fanginum ?

Visti tú av, at í brásteðgi úr 50 km/t er rørslumegin hjá barni, ið vigar 20 kg, 2 tons

